

Iestāšanas kursos.

Bez pārrunām tiek uzņemti: lietišķajās nodaļās skolēni sākot ar 5.klasi; programmēšanas sākuma un pamatnodaļās olimpiāžu godalgu ieguvēji un skolēni ar teicamām atzīmēm matemātikā (tas, kurš vēlas iestāties, uzrāda administrācijai diplomu vai liecību); programmēšanas sākuma un pamatnodaļās citu nodaļu audzēkņi, kas saņēma pasniedzēju rekomendācijas.

Citi skolēni tiek uzņemti pēc pārrunu vai iepazīšanās programmēšanas nodarbību rezultātiem Vairākas tādas nodarbības notiek visu gadu laikā. Ir jāapmeklē viena no tām. Vienkārši sekojiet reklāmai mūsu mājas lapā. Uz šādām nodarbībām vienmēr ir iepriekš jāpierakstās. Lai to izdarītu, ir jāgriežas pie kursu administrācijas. Tālr.67336035, 26428902, 28605451.

Nenokavējiet!

Lietišķās, sākuma un pamatnodaļu kursu audzēkņiem ir jāapmaksā kursi un jāiesniedz pieteikums par vēlamo apmācību laiku vasarā līdz 16.05.2015. ieskaitot..

Pieteikumu paraugus var atrast interneta vietnes www.progmeistars.lv sadaļas "iestāšanās noteikumi" beigās, kā arī ar paziņojuma palīdzību mūsu interneta vietnes galvenajā lapā, slejā "Aktuāli". Pieteikums jāiesniedz kursos vai pa e-pastu: kursi@progmeistars.lv.

Atlases sacensības noslēgušās un ... turpinās

31.martā un 1.aprīlī mūsu kursu telpās notika atlases sacensības par tiesībām pārstāvēt Latviju starptautiskajās informātikas olimpiādēs. 17 skolēni, kuri ieguva medaļas republikas informātikas olimpiādē LIO'2016, cīnījās par 6 vietām izlasē. Zemāk tabulā ir parādīti „atlases” rezultāti.

Ieraksts "Prg" nozīmē - mūsējs kursants, absolvents vai sagatavošanas grupas olimpiādēm dalībnieks.

Aleksejs Popovs	R V. 1. ģim.	Prg	12
Aleksandrs Zajakins	Rīgas 89. vsk	Prg	11
Ingus Jānis Pretkalniņš	R V. 1. ģim.	Prg	11
Daniels Keziks	ISMA vsk Premjers	Prg	11
Jegors Baļzins	Rīgas 96. vsk	Prg	8
Niks Derums	Saldus 1. vsk		9
Roberts Leonārs Svarinskis	Pumpurvsk		10

Skolēni ir izvietoti pēc rezultāta dilstošā secībā. Uzmanīgs lasītājs pamanīs, ka tabulā ir nevis sešas, bet septiņas rindas. Lieta tāda, ka 1.vietas ieguvējs Aleksejs Popovs saskaņā

ar atlases sacensību nolikumu uzreiz iekļūst izlases uz galveno starptautisko informātikas olimpiādi IOI'2016 sastāvā, kas norisināsies no 12. līdz 19.augustam Kazanā (Krievija). Aleksejs izlaiž Baltijas informātikas olimpiādi BOI'2016 (11.-15.maijs, Helsinki) ļoti attaisnojoša iemesla dēļ: viņš kārto izlaiduma eksāmenus skolā. Pārējie seši no lieliskā septiņnieka brauks uz BIO'2016, kuras rezultātā arī tiks atlasīti trīs dalībnieki uz IOI'2016.

Vēlam veiksmi!

Ar ko nodarbojas britu zinātnieki.

Artjoms – mūsu talantīgais 2002.gada absolvents. Strādāja par kursu pasniedzēju no 2003.gada septembra līdz 2006.gada februārim. Viņš ir Latvijas Universitātes 2009.gada absolvents. 2015.gada maijā aizstāvēja disertāciju "Data Layout Types: a type-based approach to automatic data layout transformations for improved SIMD vectorisation", lai iegūtu PhD in Computer Science zinātnisko grādu Heriot-Watt universitātē Edinburgā un turpina tur strādāt par postdoc. Artjoma disertācija tika atzīta par labāko starp zinātņu doktoriem, kas absolvēja universitāti 2015.gada novembrī, un viņam tika piešķirta speciālā universitātes prēmija MacFarlane prize.

(nobeigums)

Iedomāsimies, ka jūs pārliecināja, un jūs vēlaties izmēģināt sevi zinātnē. Ar ko sākt un no kuras puses nākt klāt? Diemžēl, te nav noteiktas veiksmes receptes. Tāpēc, tāpat kā iepriekš, es dalīšos tikai personīgos novērojumos. Parasti viss sākas ar to, ka jūs, būdams students, meklējat vadītāju, kurš būs gatavs „pieņemt” jūsu darbā. Es saku „pieņemt”, jo darbs pie disertācijas drīzāk ir līdzīgs

normālam darbam, kur maksā nelielu algu, atšķirībā no klasiskās apmācības ar lekcijām un eksāmeniem. Atrast budžetu, no kura jums maksās algu, ir vadītāja uzdevums. Kopumā, labs vadītājs – tie jau ir 80% no veiksmes. Tāpēc viņš ir jāizvēlas ļoti, ļoti rūpīgi. Nav tik svarīgi, cik prestiža ir universitāte, ir svarīgi, lai vadītājs ticētu jūsu spējām un lai jūsu saskarsme būtu patīkama. Vadītājs būs tas cilvēks, ar kuru tuvākos trīs, četrus, piecus gadus jums nāksies saskarties praktiski katru dienu. Tāpēc, ja kontakts nav nodibinājies vai komunikācija ir neefektīva, tad kaut kas acīmredzami nav tā, kā vajag.

Kā tad atrast labu vadītāju? Sākumā var paskatīties savā universitātē. Ja bakalaura/maģistra laikā jūs satikāt cilvēku, ar kuru ir patīkami sazināties un kura zinātniskā darbība jums ir interesanta, mēģiniet parunāt ar viņu. Jums arī jāsaprot, ka labi aspiranti (PhD studenti) arī ir vērtīgs resurss. Tāpēc, ja jūs varēsiet pārliecināt potenciālo vadītāju, ka jūs kaut ko varat, tad tālāk viss notiks automātiski. Ja savā universitātē jums neviens nav pievilcīgs, vai arī jūs vēlaties mainīt valsti, tad sāciet meklēt cilvēkus, izejot no publikācijām. Noformulējiet tēmu, kuras ietvaros jūs vēlētos veikt pētījumus, atrodiēt pāris konferences ar augstu reitingu, kurās tiek publicēti darbi par izvēlēto tēmu. Palasiet rakstus un paskatieties autorus. Agri vai vēlū atradīsies daudz cilvēku, kuri dara kaut ko, kas jums ļoti interesēs. Turklāt attiecieties pret šiem meklējumiem nopietni – tas būs ne visai viegli, taču īstenojami. Tālāk atrodiēt šo cilvēku kontaktus (parasti visiem ir personīgās vietnes) un sāciet rakstīt vēstules visiem pēc kārtas. Agri vai vēlū jums atbildēs. Atbildēs, jo labi vadītāji un labi studenti ir abpusēji ieinteresēti viens otrā. Pastāstiet nedaudz par sevi, pasakiet, ka jūs gribētu veikt doktora darbu par tādu un tādu tēmu. Pajautājiet, vai ir iespēja veikt PhD ar šo cilvēku un noteikti miniet, kādus viņa/viņas rakstus jūs izlasījāt un kas tieši jūs tajos ieinteresēja. Nebaidieties sazināties ar cilvēkiem un rakstīt viņiem vēstules. Nebaidieties prasīt padomu. Vienkārši sīki aprakstiet savu situāciju.

Kas tad notiek pēc tam, kad ir atradies vadītājs, kurš ir ar mieru paņemt jūs savā aprūpē? Tālāk seko četri-pieci diezgan intensīva darba gadi, kas ideālā gadījumā novedīs pie tā paša vispārcilvēcisko zināšanu paplašinājuma, par ko es minēju agrāk. Pa šo laiku nāksies daudz ko iemācīties. Bakalaura/maģistra grāds universitātē ne vienmēr sniedz pietiekoši daudz zināšanu, lai uzreiz nodarbotos ar pētniecību. Tas ir normāli, un visdrīzāk, ar jums būs tieši tā. Tieši tāpēc visa doktora disertācijas izstrādes laikā pastāvīgi nāksies apgūt kaut ko jaunu, lai rezultātā izveidotu kaut ko savu. Pirmo gadu jūs atradīsieties dīvainā nenoteiktības stāvoklī. It kā aptuveni ir skaidrs, kas jums interesē, taču kā tieši izdarīt to īstenībā – nav zināms. Plus, gigantiskais informācijas apjoms, kuram nav skaidrs no kuras puses nākt klāt, spiedīs arvien stiprāk un stiprāk. Šajā brīdī vadītājam ir jānāk palīgā. Nebaidieties dalīties savās sajūtās. Tas ir ļoti svarīgi. Turklāt negaidiet brīnumus. Lai uzrakstītu labu disertāciju, idejai jārodas tieši jums, nevis vadītājam. Tā ir dīvainā dilemma, taču diemžēl te neko nevar padarīt. Labam vadītājam, kā budisma meistaram, pārsvarā ir jāsit jūs ar

bambusa pagali līdz brīdim, kad jums uznāks apskaidrība. Tas ir iekārtots tieši tā un nekā savādāk. Ja aspirantam saka, *kas tieši* ir jādara, tad sanāk, ka tā ir nevis doktora disertācija, bet mehāniska rīkojumu izpilde.

Doktora darba izstrādes procesā būs jāraksta daudz tehniskā teksta. Es runāju par rakstiem, kurus ir jāega publicēt līdz gala disertācijai. Nu un pati disertācija, protams. Ļoti neacīmredzams fakts – labus rakstus ir ārkārtīgi grūti rakstīt, pat lieliski pārvaldot materiālu. Problēma ir tā, kādā veidā prezentēt domas uz papīra skaidri un strukturēti. Tā ir māksla. Māksla, kuru var apgūt tikai balstoties uz piemēriem un... izmantojot mēģinājumu un kļūdu metodi. Labā rakstā vienmēr ir jāizstāsta aizraujošs stāsts. Cilvēks, kurš recenzēs rakstu, var pārtraukt lasīt pa vidu un nepieņemt rakstu, pasakot, ka viņš neko nesaprata, jo idejas ir prezentētas nepietiekami skaidri. No otras puses, nevajag pārāk aizrauties ar literatūru, jo jūs tomēr vēlaties paziņot par kādu rezultātu. Gandrīz neredzama robeža starp idejas prezentēšanu ļoti pieejami un ļoti stingri arī ir galvenais triks.

Tagad, kāpēc vispār ir jāraksta raksti? Dažas universitātes to pieprasa, dažas – nē, taču te ir absolūts pragmatisks iemesls. Pirmkārt, rakstu, kurš ir iesniegts uz konferenci, (īpaši uz konferenci ar augstu reitingu), lasīs cilvēki, kuri visdrīzāk ir eksperti jūsu jomā. Jebkurš viņu komentārs, arī negatīvs, būs samērā lietderīgs, tāpēc ka tā savā ziņā ir svētība. Tā ir noteikta garantija, ka jūs nenodarbojaties ar pilnīgu bezjēdzību. Otrkārt, publicētos rakstus var izmantot gala disertācijā. Vienkārši visu izdrukāt un pielīmēt virsū titullapu nesanāks, taču ielikt teksta gabalus no rakstiem disertācijā ir pilnīgi pieļaujami.

Pēc tam, kad disertācija ir gatava, jums būs jāaizstāvas. Atkarībā no valsts, kurā atrodas universitāte, procedūras var atšķirties, taču, rupji izsakoties, zinātniskais vadītājs izvēlas dažus cilvēkus, kuri būs jūsu oponenti. Viņi lasa jūsu darbu. Pēc tam tiek rīkots kaut kas līdzīgs mutiskam eksāmenam, kurš parasti ilgst vairākas stundas: jūs atbildat uz oponentu jautājumiem un komentāriem un apspriežat ar viņiem paveikto darbu. Ja oponenti ir apmierināti ar jūsu atbildēm un to, ko jūs teicāt šo vairāku stundu laikā, jums tiek piešķirts tituls.

Kas tad tālāk? Tālāk viss ir atkarīgs no jums. No vienas puses jūs izdarījāt pirmo soli pa akadēmiskās karjeras kāpnēm, no otras puses, vēl nav par vēlū iet pastrādāt industrijā. Dažos uzņēmumos doktora grāds ir minimālā prasība, lai vienkārši tiktu uz interviju. Ņemiet vērā arī to, ka daudziem lieliem uzņēmumiem: Intel, Google, Mozilla ir research departamenti, kuros pieņem tieši zinātniekus, un kuri veic pētījumus šo uzņēmumu vajadzībām. Lai kur jūs ietu tālāk, es domāju, ka, pabeidzot doktora disertāciju, jūs noteikti nepazudīsiet.

Pabeigt es gribētu šādi. Es nezinu, vai jūs ieinteresēja nodarbošanās ar pētniecību pēc šī teksta izlasīšanas. Es vienīgi ceru, ka jums kļūva nedaudz skaidrāk, par ko tas viss ir un kas britu zinātniekiem īstenībā ir jādara. Es ceru, ka tas dos jums pietiekami daudz informācijas apdomāšanai, izvēloties karjeru. Ja jūs jautāsit man, tad es teikšu, ka doktora disertācija – tā ir viena no aizraujošākajām lietām, kas ar mani kādreiz ir notikusi.

Pēcraksts. Ja jums palika jautājumi, vai jūs gribētu apspriest reālas darba iespējas, uzrakstiet man vēstuli uz artyom.shinkaroff@gmail.com.